

Fordeel, at Digeskatyderne faa en passende Repræsentation i Digebestyrelsen. Disse tre Ting have vi opnaaet, og naar vi ikke have kunnet opnaa mere, er det fordi de lollandske Repræsentanter her i Tinget ikke ere saa mange, at de kunne føre deres Særinteresser igennem, og fordi de andre Medlemmer af Udvalget og antagelig ogsaa de andre Medlemmer af Tinget have ment, at det, som den højtærede Finansminister bød, ikke var saa lidt. Jeg skal altsaa tillade mig at anbefale det høje Ting at stemme for Flertallets Ændringsforslag. Jeg tror, som sagt, at hvis de blive førte igennem, er der opnaaet ikke saa lidt, og saa er Lovforslaget i hvert Fald en Del bedre end i den Skikkelse, hvori det blev forelagt af den højtærede Finansminister.

Reventlow: Jeg skal ikke nægte, at jeg har et stærkt Indtryk af, at denne Sag, som har ligget mig meget paa Hjerte, og som jeg gerne vilde have gjort mit til at bringe til en heldig Afslutning, er bleven grundig forkludret. Jeg skal ikke paa dette Sted udtale mig om, hvem der har forkludret den, eller hvor den er bleven forkludret. Det staar klart for mig, at af de Ønsker, der vare og endnu ere oppe blandt Digeskatyderne, er der mange, der virkelig ere naturlige og burde imødekomes. Men der er kommet Hindringer i Vejen, som jeg havde haabet ikke skulde komme, og det har vist sig umuligt at gennemføre noget, som er bedre end det, der er foreslaaet af den i Anledning af Digesagen nedsatte Kommission. Tværtimod er det foreliggende Forslag daarligere end Dige Kommissionens eget. Vi ere ikke naaede at komme fremad, vi ere gaaede tilbage. Dermed vil jeg ikke sige, at de her foreliggende Ændringsforslag gøre Loven daarligere, de ere Forbedringer, men unægtelig saa smaa, at de næsten ikke ere værd at tale om. Jeg vilde overordentlig gerne have haft, at det skulde være muligt at gennemføre Mindretallets Ændringer. Og jeg har ønsket at faa de 200,000 Kr. sat op til 300,000 Kr. Jeg er heller ikke bange for at gaa endnu videre end til disse 300,000 Kr., men da det saa bestemt er blevet erklæret, at det ikke er muligt at faa dette gennemført, idet der stillede sig Hindringer i Vejen, som det ikke var muligt at borttrydde, baade fra den højtærede Finansministers Side — jeg tror nu ikke, at disse vilde være ganske uovervindelige, jeg har i alt Fald det Indtryk, at man maaske kunde være naaet

til Forstaaelse med den højtærede Finansminister — og paa andre Steder. Vi stode saaledes lige overfor en Mur, som vi ikke kunde vælte, og saa opgav jeg at være med til at stille dette Ændringsforslag om at gaa højere op end til de 200,000 Kr. Det havde virkelig været en Forbedring af Lovforslaget, om vi vare naaede dertil, idet Reservefonden derved meget hurtigere vilde være naaet op til en anstændig og nogenlunde betryggende Størrelse. Nu maa vi nøjes med de 200,000 Kr., og jeg beklager det meget.

Et Ændringsforslag, der er stillet af hele Udvalget om, at det samlede Tilskud fra Amtsrepartitionsfonden ingen Sinde skal overstige 200,000 Kr., er jeg gaaet med til, fordi det er bedre at faa denne Bestemmelse ind i Loven, end at denne udgaar uden en saadan Bestemmelse. Men jeg vil gerne ved denne Lejlighed have Lov til at sige, at det forekommer mig, at der her gøres en Uretfærdighed, som jeg meget beklager. Det forekommer mig uretfærdigt, at der paalægges Amtsrepartitionsfonden denne store Risiko. Jeg ser ikke nogen som helst Grund til, at den snarere skal løbe denne Risiko end en hvilken som helst anden Fond. Jeg ser ikke nogen Grund til at paalægge de Beboere af Lolland-Falsters Stift, som ikke ere interesserede i Digerne, muligen ret betydelige Skatter, for at disse skulle komme de andre Beboere til gode. Det forekommer mig, at det Tilskud, som her paalægges Amtsrepartitionsfonden, meget snarere maatte ydes af Statskassen, og at denne burde overtage Risikoen. Nu kan man sige, at det er en frivillig Sag, Amtsraadet kan jo nægte at gaa ind paa denne Forpligtelse. Men saa falder det hele. I Virkeligheden er Amtsraadet bundet ved denne Bestemmelse og moralsk tvunget til at gaa med, men, som sagt, efter min Overbevisning gøres der en Uretfærdighed ved at paalægge Amtsrepartitionsfonden denne Risiko.

En Forbedring er ogsaa Punkt 6 blandt Ændringsforslagene. Hvis dette Ændringsforslag vedtages, vil Reservefonden blive staaende ved de 500,000 Kr., naar det til den Tid bliver bestemt ved Lov. Efter Regeringsforslaget skulde Reservefonden først naa op til 1 Mill. Kr. Denne Ændring betyder altsaa en Forbedring i Forhold til Lovforslaget, men det er ingen Forbedring men tværtimod en Tilbagegang i Forhold til, hvad der er foreslaaet af Dige Kommissionen. Jeg slutter mig altsaa med store Betænkeligheder til disse Æn-